

Bemærkninger til Lovudkastet.

Indledning.

Gældsbreve er efter dansk Ret undergivet visse særlige Regler, der navnlig gaar ud paa, at Indsigelser mod Gælds brevet fra Skyldnerens Side og Rettigheder over det kan fortabes ved dets Overdragelse til en Erhverver; der er i god Tro. Disse Regler, der saaledes gør Dokumentet „negotiabelt“ („omsætteligt“), er kun i meget ringe Omfang lovfæstet, men støttes iøvrigt paa Slutninger fra de enkelte udtrykkelige Lovbestemmelser, der findes, navnlig Forordningerne af 9. Februar 1798 og 28. Juli 1841.

I det foreliggende Udkast har man søgt at opstille ikke blot de særlige Regler, der knytter sig til Negotiabiliteten, men ogsaa andre Regler, som det kan have Interesse at fastslaa.

De mere almindelige Bestemmelser om Gældsbreve, der findes i Kapitel 1—3, er udarbejdet i Samarbejde med Kommissionerne i Finland, Norge og Sverige, og det er paa de fleste væsentlige Punkter lykkedes at opnaa Overensstemmelse mellem de fire Landes Udkast.

De i Kapitel 4 indeholdte særlige Regler om Sparekasse- og Bankbøger er Resultatet af et Samarbejde alene mellem den danske og norske Kommission. Man har her opnaaet saa godt som fuldstændig ensartede Regler.

Bestemmelserne i Kapitel 5 om Notering af Massegældsbreve, der træder i Stedet for Reglerne i Forordning af 21. Juni 1844, er særlige danske Bestemmelser. Det samme gælder Overgangsbestemmelserne i Kapitel 6, som dog har været drøftet med den norske Kommission, samt de i Kapitel 7 foreslaaede Ændringer i andre Love, jfr. dog Bemærkningerne til §§ 53, 55 og 58.

For en stor Dels Vedkommende tilsigter Bestemmelserne i Udkastet blot at fastslaa, hvad der nu antages at være gældende Ret, eller at afgøre Spørgsmaal, der nu maa anses for tvivlsomme. Men Udkastet

indeholder endvidere adskillige Regler, der — til Dels paa væsentlige Punkter — ændrer den nuværende Retstilstand. Vigtige Ændringer foreslaas saaledes i § 11, jfr. § 26, (visse Gældsbreve bliver ikke-negotiable), § 12 (Ændring af et Gældsbrevs Karakter kræver Skyldnerens Samtykke), § 14 (Vindikationsretten indskrænkes), § 16, jfr. §§ 20 og 21, (visse Afdrag undergives samme Regler som Renter), §§ 22 og 31 (Gyldigheden af Pantsætning m. v. overfor Overdragerens Kreditorer), Kapitel 4 (Sparekasse- og Bankbøger bliver ikke-negotiable), Kapitel 5 (nye Regler om Notering), § 55 (ny almindelig Regel om Forhalingsrente).

Med Hensyn til Udkastets Omraade bemærkes, at mange af Bestemmelserne, skønt de direkte kun omfatter Gældsbreve, rækker videre. Dette gælder navnlig Reglerne i Kapitel 1 og 3, der i stort Omfang maa anvendes analogisk paa almindelige Fordringer. Endvidere kan Reglerne i Kapitel 2 tænkes anvendt analogisk paa Dokumenter, der uden at kunne betegnes som Gældsbreve antages at burde være negotiable, ligesom man nu anvender Gældsbrevsreglerne analogisk paa visse andre Dokumenter. I Udkastets Kapitel 7 har man derhos optaget enkelte Bestemmelser af almindelig Karakter med direkte Gyldighed ogsaa for andre Fordringer end Gældsbrevsfordringer, jfr. §§ 54 og 55.

Reglerne i Kapitel 1—3 gælder ikke for Veksler og Checks, men adskillige af de i Kapitel 1 og 2 foreslaaede Bestemmelser vedrører samme Emner som tilsvarende vekselretlige Regler. Det kunde derfor synes naturligt at benytte den nye Veksellov af 23. Marts 1932 som Forbillede ved Reglernes Affattelse i det Omfang, i hvilket Forskellighederne mellem Veksler og Gældsbreve ikke maatte være til Hinder for at gennemføre en ensartet Behandling. Naar dette dog ikke i større Udstrækning har